

dere om Aaret ved Statsbanerne, saa det skulde ikke have været vanskeligt i en Periode — og den forrige Regering havde jo Magten i en Periode — at faa foretaget saadanne Forandringer, at de løse Arbejdere forsvandt, hvad der maatte være naturligt og rimeligt. Men det skete altsaa ikke. Med Hensyn til Indtægterne skete der kun dette, at der blev truffet visse Fragtaftaler, som vel nok bevirkede, at en Del Trafik ikke gik bort fra Statsbanerne, men som ogsaa medførte, at hele Statsbanernes Tarifvæsen overfor Publikum kom i Uorden og nød liden Tillid i det hele taget, ja, jeg tror, at saaledes som det blev gennemført, voldte det ikke saa ganske ringe Skade. For mig staar det saaledes, at der blev holdt saa høje Takster under den daværende Regering, at Trafikken virkelig gik bort fra Statsbanerne, idet de andre Transportvirksomheder, Skibe og Automobiles, tog Godstrafikken. Godsfragterne laa da ogsaa 120—140 pCt. over, hvad de var i 1914. Det første, jeg mente var nødvendigt, var at faa standset denne Trafiknedgang og dernæst at søge at skaffe Fremgang igen, saaledes at saa meget som muligt af den Transport, Statsbanerne tidligere havde haft, kom tilbage til dem. Forholdet er nemlig ikke det, at der ikke er Trafik her i Landet, men det forholder sig saaledes, at den er gaaet over paa andre Transportvirksomheder. Der blev da ogsaa gennemført en Takstnedsættelse i Aar paa mellem 20 og 30 pCt. for Godstaksternes Vedkommende, og Resultatet har været, at Trafiknedgangen er standset, ja, for Vognladningsgodsets Vedkommende synes der nu at være kommet en Forøgelse, og der menes ogsaa at kunne spores nogen Fremgang for Styk-godsbefordringens Vedkommende. Den Risiko, der har været herved, er der blevet redegjort for af Finansministeren, og jeg skal ikke komme ind derpaa. Jeg vil blot gerne udtale, at ved de Besparelser, som er hidført ved Revisionen af Tjenestemandslønningerne og ved den stedfundne Indførelse af ændrede Tjenestetidsregler, vil man naa til, hvis man regner for et helt Aar, at Indtægtsnedgangen vil være dækket, for saa vidt man regner med en rimelig Stigning af Godsfordelingen, og Statsbanerne mener i saa Henseende at kunne paaregne 4 Mill. Kr.

Jeg har sagt, hvorfor det var nødvendigt at gaa til en Ændring af Tjenestetidsreglerne, nemlig for at rette det Misforhold, som var kommet til Stede mellem Transportmængden og det Personale-

antal, som er beskæftiget ved Statsbanerne. Men noget saadant kunde den daværende Regering ikke gaa til; efter alt, hvad der foreligger, var det forbudt dens Trafikminister overhovedet at gaa til Afskedigelser af Personale, og det, hvad enten det var løst eller fast ansat Personale — alt tyder paa, at Forholdet har været saaledes. Men hvorledes har den daværende Regering baaret sig ad overfor de andre Statsvirksomheder? For Postvæsenets Vedkommende har den uden videre nedsat Porto'en med ca. 20 pCt., saaledes at Postvæsenet paa en Befordring, hvorpaa det havde Eneret, nemlig paa Brevporto'en, har mistet 6 Mill. Kr. i Indtægt. Den gjorde derimod ikke noget som helst for at nedsætte Avisporto'en, og Resultatet er da ogsaa blevet, at Aviserne ikke længere befordres i samme Omfang som tidligere gennem Postvæsenet, de søger andre Veje. Gennem en saadan Portonedsættelse kunde man maaske have naaet at faa mere Trafik ind til Postvæsenet og Statsbanerne, men det bekymrede den daværende Regering sig ikke om. Der skete altsaa en Nedsættelse paa 6 Mill. Kr. paa en saadan Befordring, som Postvæsenet havde Eneret paa, men der, hvor det skulde konkurrere udadtil, skete der ikke noget. For Telegrafvæsenets Vedkommende var Taksterne saa høje, navnlig naar det drejede sig om Udlandet, at adskilligt gik vort Land forbi, idet der skete Omtelgraferinger fra Udlandet, hvis et Telegram skulde længere omkring, thi det kunde betale sig. I den Tid, jeg har været Minister, har jeg bestræbt mig for at rette paa dette Misforhold og gjort, hvad jeg kunde, for at bringe Udgifterne ned, saa at Trafikken paa ny kan øges og vi kan komme ind under andre Forhold, hvor Statsvirksomhederne igen kan florere.

Jeg vil gerne fastslaa, at der i den Regering, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds var Medlem af, ikke skete andre Udgiftsreduktioner udover de rent automatiske end de generelle Nedsættelser paa de Transporter, som Staten har Eneret paa, men ikke noget af Betydning for nogen af de Transporter, hvor der er Konkurrence. Man er derfor kommet til det Resultat, at adskilligt er gaaet bort fra Statsvirksomhederne ud til private og for Telegraf- og Telefonvæsenets Vedkommende over til Udlandet. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem med saadanne Forvaltningsprincipper maatte mene, at det var haabløst at gaa til Takstnedsættelser. Jeg mener, det er rigtigt, for